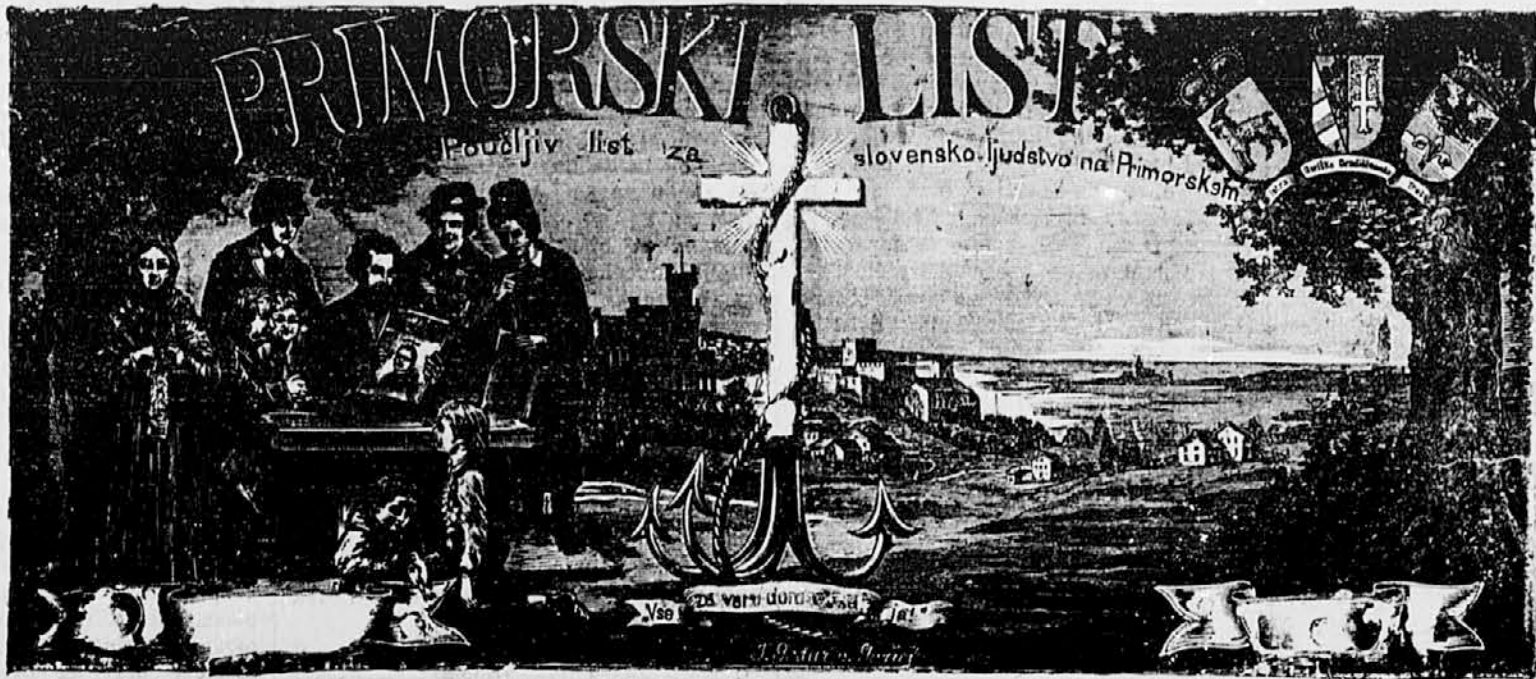

Izka vsak četrtek ob 4. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nesankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 6 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopis sprejema "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in na znanila s prejema upravnishvo, Gorica Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vaclavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Cilj našega ljudskega dela.

Izobraževalno delo med goriškim ljudstvom se je v zadnjih letih pomnožilo in poglobilo. Za gospodarski napredek, za izobrazbo in politično zavest naših delavskih stanov se je mnogo storilo. Prav je, da razločno povemo, kakšen enotni cilj veže naše mnogovrstno prizadevanje v harmonično celoto.

Naš namen je, vzgojiti na Goriškem npravstveno značajno krščansko ljudstvo. Imovitost, izobrazba, politična zrelost je v ljudskih rokah dvorezen meč, ki se ga lahko suče na dobro ali na slabo stran. Krščanski npravstveni značaj našega naroda šele nam bo poročstvo, da bo on svobodo in izobrazbo v dobro obračal.

Res, da ima prvo nalogo, gojiti krščansko npravstnost in značajnost, dobra šola in cerkev. A šola še ne izobrazi značaja. Ona sicer položi mnogo kalii v otroško ali mladeniško dušo, ki naj bi kdaj rodile sad npravstvenega značaja — a ta značaj sam dozori v poznejših letih ob mnogovrstnih vplivih. Kako nedostatne so v tem oziru celo srednje in višje šole, se dovolj prepričamo, če se spomnimo, da so bili francoski proticerkveni politiki kakor Combes, Jaures, Charbonell, Waldeck-Rouseau vzgojeni na jezuitskih licejih! Cerkev pač tudi pozneje obrača svoje skrbno materinsko oko na mladeniča in dekleta, ki sta že stopila v življenje, a kaj ko je njen vpliv čisto nedostaten in tudi — prereditelj, zlasti dandanes, ko je javno življenje tako mnogovrstno razvito. Samo vpliv cerkve je prereditelj, da bi varovala značaj deraščajočega moža in žene [razne] škode. K večjemu enkrat na teden, še tv ne vselej, se zberejo verniki k sv. daritvi in poslušanju

božje besede. A doma mu morda govori vsak dan slab prijatelj, slab časopis, vsak dan gleda napačne vzglede, ki ga vlečejo v slabo.

Nadalje priznajmo, da vpliv cerkve ne more biti tako mnogostranski, da bi zadoščeval vsem panogam današnjih življenjskih potreb. Včasih je naš človek dčival ves pčuk le v cerkvi in šoli. Da nes se nadalje izobraža z osebnim občenjem, z živim, po društvih, poto vanjih, rčodih itd. Vse to bi moralo do polnjevati vzgojo cerkve in šole v ist krščanski smeri. Le tako bi dobili harmonično razvitih krščanskih značajev. Kdo ne vidi torej potrebe, da mladenič in dekleta, izstopivša iz šole, najdeta krščanskih izobraževalnih društev, ki jih sprejmo v svoje okrilje? Ravno tako treba, da najde samostojni gospodar krščanske politične in gospodarske organizme, ki se jim pridruži, da v njih najde oporo svojim težnjam. Kjer je tako preskrbljeno za vsestransko vzgojo ljudstva, tam iz dobrih ljudi ne bo težko vzgojiti celih krščanskih značajev. In dobri so naši ljudje po veliki večini.

A kaj vidimo velikokrat tudi pri sicer poštenih naših ljudeh? Izpolnjujejo krščanske dolžnosti, doma v družini so dobri kristjani — a v politiki naši nasprotniki. Ti pojavi se sicer bolj in bolj redčijo, a nhejajo se še tupatam. Od kod to? Včasih tiči zadej gospodarska odvisnost od kakšne liberalne organizacije ali druge osebne zveze, toda na sploh je temu vzrok pomanjkanje harmonične vzgoje. Za domače življenje je vzgojen od krščanskih starišev in cerkve — zato doma živi po krščansko, za politiko je vzgojen od liberalcev ali socialistnih demokratov, zato je v politiki njihov. Taki primeri niso redki. Iz tega sledi nujna potreba, da vse potrebno ukrenemo, da se bo vzgoja našega ljudstva za javnost vršila v soglasju z nje-

govo krščansko domačo vzgojo. Zato potrebujemo izobraževalnih, gospodarskih in političnih društev na krščanskem temelju. Na ta način dobimo celih krščanskih značajev. In ta je naš cilj.

Socialni tečaj v Gorici.

Socialni kurz je uspel v vsestransko zadovoljnost. V četrtek popoldne je predaval g. Bitežnik o zadružništvu. K tej točki sta govorila še gospoda Kromar in dr. Krek. V petek dopoldne je predaval dr. Krek o socializmu, dr. Dermastia o novem volivnem redu za dež. zbor in o zborovalnem zakonu. Popoldne je kurat Abram govoril o kmečkem vprašanju. V soboto dopoldne je dr. Srebrnič razpravljaj o delavskem vprašanju, Kremžar pa je govoril o časopisju. Popoldne je dr. Capuder govoril o zgodovini človeške družbe in dr. Breclaj o socialni higieni. Zvečer je bil komerz.

Lepo je uspel ta tečaj!

Nad 200 udeležencev iz vseh krajev naše ožje domovine! Kdo bi si bil v sanjah mogel to misliti? In ni se šlo za kako zabavo, za kratek čas, za pijačo ali ples, marveč za težko duševno delo. Ti vrli mladeniči in močje so prišli učiti se, — v šolo. Poslušali so raznovrstna predavanja, težka, večinoma nova tvarina jim je zvenela na ušesa; a zdržali so pazljivo, mirno in na licih se jim je bralo prisrčno notranje veselje. Naš socialni kurz pomeni mejnik v našem javnem življenju. Socialni kurz bo pokazal svoje uspehe v dejanju, ne v besedah. Naša časniška dolžnost je pa vendar, da v nekaterih potezah pokažemo smer, ki se nam zdaj odpira:

1. Na laži so ostali vsi tisti, kateri ne zaupajo v napredno silo našega ljudstva. To je prvo, važno dejstvo. Ljudstvo

želi poduka, želi izobrazbe; želi organizacije. Danes ne more reči nihče več: Ne gre. Kdor je pčštenih rčislji, dobi dovolj plodovitega dela. Socialni kurz poziva z gromovitim glasom: Na noge vsi, ki ste sposobni, in dajte ljudstvu, česar mu je treba, in česar si tako živo želi.

2. Liberalna misel nima tal med našim ljudstvom. Tudi tisti, kateri so do slej še oddajali svoje glasove za liberalce, so z liberalstvom samo od zunaj pomazani. Malo se omijejo, pa bo dobro in preko noči ostanejo liberalni generali brez armade. Teško je dobiti ljudstva, ki bi bilo tako ukaželjno kakor je naše. Seveda, če se mu od naše strani ne da poduka in ne pomaga do organizacije, imajo nasprotniki lahko delo. Ali v tem oziru napredujemo tudi pri nas, kakor pričajo dogodki zadnjih časov in posebno še socialni kurzi teh dnij.

3. Naši močje in mladeniči so dobili s podukom tudi pogum. Prvo je važno, drugo za uspešno rabo prvega še važnejše. Strahu je vladalo obilo po naši deželi. Mirnim srcem lahko povemo nasprotnikom, da bo odslej drugače. Mi vsi se zavedamo, da smo močni in v ti zavesti zoré zmage.

4. Naše duševno obzorje se je razširilo. Pigmejci so omejeni in omejenost je mati neumnosti. Naši cilji so dalekosežni; zato so tudi naša srca široka. V majhnem obzorju tudi majhni predmeti motijo oko in vzbujajo pozornost. Malenkosti znamenje je to, če se preresno pečamo s frazami, ki z njimi napolnjene izpuščajo naši nasprotniki svoje mehurčke po naši javnosti. Čim širše bo naše obzorje, tem vzvišenejši bomo tudi nad temi napadi. Danes ne stoji več nasprotniki koordinirano z nami, marveč naše ljudstvo jih gleda z viška navzdol, zavedajoč se, da ima opraviti z ljudmi, ki niso celi, ki jim na značajih, na inte-

LISTEK.

Janez Tominec in njegova žena.

Tominec je bil bogat kmet, dober kristjan, prebrisana glava in trda grča. Njegova žena, ki jo je okrog svečnice pripeljal sem iz goriške okolice, seveda tudi hči veleposesnika, je bila zdrava in močna, bogata in pridna za delo, pa je hodila bolj po visokih petah in krščanstvo ji do vseh dob še tudi ni obrbalo kože. Za njo je ljubi Bog bil le dober mož, s katerim smo si v daljnem prijateljstvu, v drugem pa so ji bila kuhinja in klet, dvorišče in hlev njena najljubša svetišča. Preveč moliti, mislila je, dela ljudi samo lenuhe, — ob delavnikih bi trebalo cerkev pridno zapirati, da se iz nje kaj ne pokrade. Pri Tomincu pa je tudi med tednom malo cerkvenega duha privelo v hišo in to je Nežiki — tako je bilo ime naši znanki — takoj spočetka povzročilo katar na jetrih in pljučih. Vsakdanja molitev rožnega venca največ ni dala pokoja njeni vesti, ker se s tem pokrvari glas, pritrga potrebnega spanja, razgreje kolena — z eno besedo škoduje na zdravju. V prvih tednih se je zvečer po jedi vsekdar lo-

tila kaka bolezen: hoteli so jo zobje, ušesa, imela je vročnico, želodčne krče, skrnino itd. in morala je hitro v postelj. Pozneje so ponehale te boleznii in tudi ona ostane med rožnim vencem v hiši, pa na tla ni pokleknila, — to se ne bi strinjalo z njeno častjo — ampak je raje počivala na stolcu. Tudi z ustnicami je migala, samo da nihče ni vedel, ali prerediteljuje kuhinjske račune ali vabi kure. Pri drugem odstavku je vsakokrat na vse strani delala globoke poklone, toda hlapci in dekleta so znali natanko, da ta čast ne velja Bogu in Materi božji. Njen mož Janez nekaj tednov mirno gleda, nazadnje pa se ne more več vzdržati in trdno prime svojo ženo. Odločno ji obrazloži, da tega ne more več gledati, krščanstvo in molitev je stara dedščina njegove hiše, katero ne da odpraviti — Nežika naj se sramuje pred hlapci in deklami. S tem pa je bila pri Nežiki streha v ognju. V začetku vsled jeze in srda še besede ni spravila iz ust, potem pa se je jokala, nazadnje pa divje zmerjala črez vso to nabožnost. Janez ji pušti mirno razsajati, potem pa še odločneje izjavi, da taka mladenost nima prostora v njegovi hiši. Nežika meni na to, da se ne da vladati od svojega moža in da lahko tudi gre. Janez pa meni, da lahko naredi, kakor hoče.

Res, drugi dan že Nežika spravlja svoj kovčeg, tretji dan pa se že z brzovlakom pelje tja v Gorico in se zaenkrat vstavi pri svojem bratu.

Pri Tomincu pa odpotovanje kmetice tudi ni napravilo posebno velike luknje. Janez hodi s posli na polje, prva dekla oskrbuje kuhinjo, za kmetico pa nihče ne vprašuje. Nežika si je domisljevala, Janez bo kar drugi dan že vpregel svoje konje in z vso hitrostjo pridrčal za njo, kakor rajni kralj Faraon nekdanj za Izraelci v Egiptu. Pa se je hudo zaračunala. Janez je res napregel svoja konja, a vpregel ju je pred plug in rezal globoke brazde na njivi in žvižgal veselo pesem. Po Nežiki je vprašal tako malo, kakor da nikdar za njo vedel ne bi.

Po štirih tednih je dobil Janez pismo iz Gorice, in sicer od nekega duhovnega gospoda, če ne ve, da je oženjen, in da sodita mož in žena skupaj.

Janez odgovori, to ve on čisto natanko, in če bi vsi ljudje to tako dobro znali kakor on, potem bi bilo dobro.

Janez se napravi na semenj v Gorico. Na trgu se mu je večkrat dozdevalo, da je v gneči zapazil obraz svoje žene. Popoldne je romal ven na Kostanjevico. Streljaj za njim je šla neka žena.

Ko je Janez pred oltarjem milosti

pokleknil v klopi, prikaže se tudi ženska in se pririje k njemu v klop. Janez poškilil malo po strani in spozna v ženski svojo Nežo. Pa še črhnil ni besede in molil mirno pri sebi. Žena pa je škreb-ljala s „paternoštrom“, migala z ustmi in jezikom in molila tako hitro in šumno, kakor da bi prevzela v akord. Če bi kdo slučajno gledal, moral bi mu ves farizej v tempeljnu priti na misel. Kdor se je spoznal, položil bi ženi na jezik besede: Gospod, zahvalim se ti, da nisem kakor drugi ljudje, obrekovalci, ali celo kakor tale nezvesti zakonski mož, ki životari od Boga pozabljeno življenje slamnatega vdovca. V dnu srcu pa je vse to le delala na veter, to se pravi, hotela je pokazati svojemu možu, da je v kratkem času postala že na pol svetnica in da ni več daleč čas, ko jo bodo proglasili za blaženo.

Črez nekaj časa seže Janez po svojem klobuku in reče tja proti Nežiki: „Hvaljen bodi Jezus Kristus“ in gre. Nežika je obledela. Tudi ona je prišla iz cerkve. Njen mož pa že čvrsto koraka navzdol in še pogleda ne nazaj. Nežika pa zopet vstopi v hišo božjo in se joče.

(Konec pride.)

Za izobrazbo.

Z današnje številke smo odprli tudi predaleček za izobrazbo.

Na socialnem kurzu smo govorili tudi o „Primorskem Listu“. Nekateri so dejali, da ima preveč tujk. To je res! Skušali bomo temu odpomoči. A ker tujk odpraviti popolnoma ni mogoče bomo priobčevali slovarček tujih besed, iz katerega naj se naši bralci uče tujke pravilno rabiti. Nič ni bolj smešnega ko slišati človeka, ki napačno rabi tujke.

Pod naslovom: Za izobrazbo bomo pa prinašali tudi razne druge članke v pouk našega ljudstva.

Slovarček tujih besed.

Anarhist, (anarhija, anarhizem). — Beseda grškega izvora in pomenja človeka, ki hoče, da bi nastalo na svetu brezvladje (anarhija). Anarhisti hočejo s silo, z umori (skrivnimi in javnimi) uničiti ves sedanji družabni red. Zlasti so smrti obsodili vse vladarje. Na Ruskem kmenujejo anarhiste tudi nihiliste. Ti so v zadnjem času povzročili nešteto umorov. Načela anarhistov razumemo pod besedo anarhizem.

Eksplodirati, (eksplozija) beseda latinskega izvora in pomeni razpočiti s hudim pokom. Eksplozije nastanejo posebno tam, kjer se tvorijo valed užiga, ali pa udarca plini, ki razdenejo posodo v kateri se nahajajo.

Frakarija, beseda, ki je v zvezi s prvotno angleško besedo frock, ki je pomenila neko sukno iz navadnega blaga, sedaj pa razumemo pod besedo frak sukno za gospode, ki se običajno nosi pri slovesnih prilikah in je spredaj izrezana, tako da visita zadaj samo nekaka dva repa. Frakarija znači torej pravzaprav ljudi, ki se redno oblačijo tako, po naše bi bili to gizdalini.

Inteligéna, (intelligenten, inteligent) je beseda latinskega izvora in pomeni one ljudi, ki so valed višje izobrazbe bolj razumni, torej razumništvo; inteligent človek je razumen človek. Intelligent je pa beseda iz kovačnice v Gabrščekovi „Soči“ in pomeni vse one inteligentne in neinteligentne ljudi, ki trobijo v Gabrščekov rog.

Gospodarske vesti.

— Krompir kakor je znano, začne spomladi kaliti in s tem zgubi na svoji tečnosti. Da kalitev preprečijo, rabijo na Francoskem sledeče sredstvo: Opran krompir, ki je namenjen za jesti, se dene po zimi ali pa zgodaj spomladi v kako leseno posodo in se polije z vodo, kateri se dodane na 100 l vode do 2 kg žveplene kisline. Čez 10 do 12 ur se krompir zopet dobro opere v čisti vodi in kadar se posuši se shrani. S tem se uničijo krompirjeva očesa in krompir ne raste. Za seme se seveda potem ne more rabiti.

— Kaj naj delamo po zimi? — Večkrat se zgodi, da pridejo kmetje pozimi skupaj in drug drugemu pravijo da nimajo dela. Pa vendar skrben gospodar najde vedno delo, če je še sneg tako debel. Glej, drgi kmetovalec, pozimi je treba pregledati kmetijsko orodje in ga je treba popraviti ali pripraviti novega, če je staro že za nič. Skrben kmet zdaj pripravlja za spomladno delo vozove, pluge, brane. Kar je mogoče, si on sam vse naredi. Umen gospodar v pozimskem času sam dela grablje, topore za motike sekire in lopate, plete si koše in jerbare, dela si jarme za živino, popravi si plotove itd. Sramota bi bila za gospodarja, ako bi dal popravljati orodje že le takrat, ko ga je treba že v roko vzeti.

— Kako je ravnati z zmrzlimi jajci. — Večkrat jajca pozimi zmrznejo. Zmrznjena jajca je treba počasi otajati na ta način, da se denejo v pripravno posodo in se na nje nalije mrzla voda. Čez nekaj ur se naredi na jajcih ledena skorja. Nato se voda previdno odlije in zopet nalije nova voda. Še le potem se spravijo jajca na gorkejši prostor. Če se pa pokaže zopet ledena skorja na jajcih, se obnovi še enkrat voda, dokler ne preneha zmrzovanje vode. Na to se vzamejo jajca iz vode in dobro obrišejo. Spraviti jih je na primerno topel kraj, kjer se ni bati mraza in tam se jih obrača vsake 4 do 5 dni, dokler se ne porabijo.

Drobfine.

d 20 let poročen, a še ni videl žene. — Prav romantično je življenje nekega C. Hoskina. Že 20 let je oženjen, vendar svoje žene še ni videl, ker je bil slep. Naenkrat je po srečni operaciji spregledal in sedaj vidi prav dobro. Vse na okolu stoječe je videl in spoznal. Zelo želi videti svojo ženo, a ona prebiva sedaj v Colorado Springs. Obvestili so jo o srečnem izidu operacije in brezdvomno bo takoj prihitela k možu.

d P. zabljen lakote umrl. — V vasi Chaumonteu-Veriu na Francoskem je zakrivila občinska uprava strašen dogodek. Dan pred božičem se je oglasil pri ondotnem občinskem predstojniku nek vragabund ter prosil oskrbe. V ta namen in za kaznovanje imajo v vseh francoskih vasek zaporne prostore. V tako ječo so zaprli tudi tega starca. Pozabilo pa se je popolnoma nanj. Ker pa je bila ječa ječa oddaljena od bivališča, se tudi ni slišalo njegovih slabih klicev. Dva dneva pozneje so našli novi kaznovanci starca mrtvega in zmrznjenega.

Za smeh in kratek čas.

Prebrisano. — Učitelj vpraša v šoli: „Kako se kozlovo meso najdalje sveže ohrani?“ — Učenec odgovori: „Če se pusti kozla pri življenju!“

Tudi prav. — Gospodar: „To vam povem, predno mi ne plačate najemnine, vas ne pustim iz stanovanja.“ — Najemnik: „Hvala Bogu, sedaj sem saj za celo življenje preskrbljen s stanovanjem.“

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gospodarska ulica št. 25

priloga častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na čezli svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Millsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičvega mлина iz Kranja in iz Jochmann-oveg v Ajdovščini. Vse blago nibe vrste.

C. kr. prilvl.

25 let obstoječa strokovna krojačnica prve vrste.

GORICA — na Travniku — GORICA
Tu se kupuje najceneje!

Trgovina z gotovimi oblekami in manufakturnim blagom iz inozemskih in avstrijskih tovarov vseh vrst, ter nepremočljivih pelerin in jopiče za dame.

Edna zaloga oprave k uniformam za gospode c. in. kr. častnike, uradnike veterane, finančne stražnike, orožnike, občinske redarje in ognjegase; za častito duhovščino: ovratnike, mašne kape.

Dobiva se vse, kar spada k paradnim oblekam, tudi orožje samo v trgovini

M. POVERAJ v Gorici
na Travniku.

Nezaslišano po ceni!

600 komadov le za 125 fl.

Eno krasno garant. dobro idočo precizijsko uro z pozlačeno verižico, 1 krasno pozlačeno kravatno iglo s ponarejenim briljantom; 1 prstan v ognju poslačen s ponarejenim kamenčkom za gospode ali dame; 1 krasen obesek iz 150 krasnih orientalskih biserov, najmodernejši ženski lišp. 1 krasno garnituro, gumbe za manšete, ovratnike in naprsnike gar. 3% double zlato; 6 komadov finih platnenih robcev, 1 elegantno pisalno opravo iz niklja v žep; 1 krasno žepno ogledalce, 1 dobro dišeče milo, 1 f. dez. notes; 72 komadov angleških peres; 20 priprav za pisanje in še 395 drugih predmetov, ki se v gospodinjstvu nujno rabijo. Vse skupaj z uro vred stane le 125 fl.

Po povzetju pošilja trgovina
H. SPINGARN, Krakau št. 206

Če se naroči 2 zavoja, dodam še zastoj lep žepni nožiček z dvema reziloma. Pri več ko 2 paketih, dodam še vsakemu en tak nožiček. Če vam ne ugaja, vam vrnem denar.

ZAHVALA.

Za mnogobrojne dokaze sočutja in sozolja o priliki bridke izgube našega iskreno ljubljenega moža, očeta, brata in tasta

GAŠPER LIKARJA

izrekamo tem potom vsem prijateljem in znancem srčno hvalo.

Zahvaljujemo vse one, ki so ga v tolikem številu spremili k večnemu počitku. Bog stotero povrni!

V Gorici, dne 7. januarja 1908.

Žalujoči ostali.

Loterijske številke.

4. januarja.

Trst	44	38	11	74	70
Linc	26	39	33	46	82

Rafael Vuga

trgovec z jestvinami, moko, žitom in cementom

na drobno in debelo
v Gorici na Kornu 6

priporoča preč. duhovnikom, preč. vodstvom samostanov, in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, Kavo, riž, sladkor, olje, petrolej, ječmen, sveče testenine, pšenično, sirkovo, ajdovo in rženo moko, otrobi, oves, sirk, pšenico in ajdo, sol belo in rudečo, fižol, grah, krompir itd. po konkurenčnih cenah.

Kupuje poljske pridelke kakor: Krompir, pšenico, reč, ajdo, fižol itd.

Hiša na prodaj

v Mirnu št. 262 na primernem kraju, proti solncu; hiša obstoji: 1 kuhinja, 2 sobi, 1 žitnica v podstrešju, 3 svinjski hlevi, 1 mali senik, dvorišče, vodnjak in vrt. Hiša je nova 6 let odkar je zidana. Kdor jo želi ogledati naj se obrne do Josipa Brumat v Mirnu št. 269 ob nedeljah in praznikih od 12. do 2. ure popoldan blizu pokopališča.

ZAHVALA.

Za izkazana srčna sočutja, kakor tudi posebno za spremstvo k zadnjemu počitku našega re-pozabnega sina oziroma brata in bogoslovca

Augustina Belingar

izrekajo najsrčnejšo zahvalo velč. duhovščini, sosebno g. prelatu Josipu Gabrievičič za sv. opravilo in lepi govor, g. monsig. Francu Kastelliz, g. župniku solkanskemu Janezu Kolavčič, gg. bogoslovcem in dijakom za ganljivo petje ter vsem sorodnikom in številnim udeležencem pogreba.

V Ravniel 31. decembra 1907.

Mati, brata, sestra.

Svečarna

na paro

Gorica, ulica sv. Antona št. 7

Priporoča preč. duhovščini, cerkvenim oskrbnitvom p. n. slavnemu občinstvu sveče iz pristnega čebelnega voska. Kilogram po 5 K. Za pristnost jamčim s 2000 K. Sveče za pogrebe in med po zelo nizki ceni.

Na zahtevo pošiljam cenik franco

Najboljše

vinske stiskalnice

so naše stiskalnice „Ercole“, najnovejšega in izvrstnega sestava s „Ercole“, strojem za dvostruki in trajni pritisk; jamčimo, da se sok popolnoma iztisne, bolj ko pri vseh drugih stiskalnicah.

Hidravliške brizgalnice „Syphonia“ so najboljše. Delujejo same.

Posode za grozdje, sadje, plugi za vinarje, sušilnice za sadje; ročne stiskalnice za seno; mlatilnice za seno; mlatilnice za pšenico, čistilnice za žito, rezalni stroji za krmo in ročni malni za žito, razne velikosti, in še razni drugi gospodarski stroji. — Izdelujejo in prodajajo z jamstvom kot posebnost najnovejše, izborne, priznane in odlikovane

Ph. Mayfarth-ove in dr.

Nagrajeni v vseh državah z več ko 600 zlatimi, srebrnimi in častnimi kolajnami. Ilustrovani ceniki in mnogobrojne pohvale v dokaz

Preprodajalci ir zastopniki se iščejo povsodi, kjer še nismo zastopani